

Ερώτηση βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για το «Πρόβλημα στέγασης Δικαστικού Μεγάρου Πειραιά»

«Πάγιο αίτημα πενήντα και πλέον ετών του νομικού κόσμου, του Δήμου Πειραιά και της ευρύτερης Περιφέρειας, των νησιών του Σαρωνικού συμπεριλαμβανομένων, αλλά και όλων των θεσμικών φορέων της πόλης είναι η στέγαση των Δικαστικών Υπηρεσιών ή των περισσοτέρων εξ αυτών σε σύγχρονο και αξιοπρεπές κτίριο αντάξιο της ιστορίας της πόλης αλλά και του πρώτου λιμανιού της Ελλάδος.

Η λύση που προκρίθηκε τη δεκαετία του 1980 για τη στέγαση του Πρωτοδικείου, της Εισαγγελίας και του Εφετείου Πειραιά σε αγορασθέν από το Ελληνικό Δημόσιο επταώροφο κτίριο γραφείων στη διασταύρωση των οδών Σκουζέ και Φίλωνος ήταν πρόχειρη χωρίς σχεδιασμό και αποτελούσε μία λύση ανάγκης εκείνης της εποχής ενώ μέχρι σήμερα το κτίριο που στεγάζει τις ανωτέρω Δικαστικές Υπηρεσίες εξακολουθεί να στερείται, σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, της απαραίτητης εξόδου κινδύνου.

Η στέγαση των υπολοίπων Δικαστικών Υπηρεσιών παρέμεινε σε μισθωμένα από το Δημόσιο παλαιά και εντελώς ακατάλληλα κτίρια γραφείων (σε πολλά συμμισθωτές με τα Δικαστήρια είναι ιδιώτες και επιχειρήσεις) για τα οποία κτίρια καταβάλλονται 1.134.000 ΕΥΡΩ περίπου ετησίως από το Δημόσιο ενώ δεν πληρούν τις στοιχειώδεις προδιαγραφές για Δικαστήρια ενός σύγχρονου Κράτους-μέλους της Ε.Ε. που φιλοδοξεί να φέρει την ναυτική διαιτησία στον Πειραιά και που σταδιακά μεταμορφώνεται σε διεθνές εμπορικό,

ναυπηγοεπισκευαστικό και ναυτιλιακό κέντρο.

Κατά καιρούς υπήρξαν πολλές προτάσεις για τη στέγαση των Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά, (και μεταξύ αυτών και των μοναδικών Ναυτικών Δικαστηρίων της Ελλάδας), στο χώρο της πρώην ΧΡΩΠΕΙ στο Ν. Φάληρο με πιο πρόσφατη (2013) την πρόταση μεταστέγασης αυτών στο ανακαινισμένο κτίριο των παλαιών «Καπναποθηκών Κεράνη» στην οδό Θηβών στο Δήμο Νίκαιας- Ρέντη που όμως κρίθηκε ακατάλληλο να στεγάσει τις Δικαστικές Υπηρεσίες με την υπ' αριθμ.1113/2015 απόφαση του ΣτΕ. Πέραν των ανωτέρω το κτίριο αυτό συγκαταλέγεται στα 28 ακίνητα ιδιοκτησίας του Δημοσίου που επωλήθησαν το 2013-2014 από το ΤΑΙΠΕΔ σε Τραπεζικούς Ομίλους (Εθνικής και Eurobank) με την μέθοδο της χρηματοδοτικής μίσθωσης «Leasing» και εν συνεχεία μισθώθηκαν στο Ελληνικό Δημόσιο για 20 χρόνια και για τα οποία 28 ακίνητα έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις κατά των οικονομικών συμβούλων του ΤΑΙΠΕΔ και η δικαστική υπόθεση βρίσκεται σε εξέλιξη.

Σε επίκαιρη ερώτηση (αρ.203/24-11-15) προς τον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Νίκο Παρασκευόπουλο, ο Υπουργός είχε αναγνωρίσει το πρόβλημα στέγασης και ιδιαίτερα τα ζητήματα ασφάλειας και λειτουργικότητας που ανακύπτουν από τη χρήση του κτιρίου στη διασταύρωση των οδών Σκουζέ και Φίλωνος και είχε δηλώσει τη συμφωνία τόσο του ίδιου όσο και του Δημάρχου Πειραιά, του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου και των δικαστικών παραγόντων με την επιλογή του κτιρίου της πρώην Ραλλείου. Ωστόσο είχε επισημάνει ότι απομένουν θέματα υλοποίησης και χρηματοδότησης του έργου.

Παρά τις θετικές δηλώσεις τόσο του πρώην Υπουργού Δικαιοσύνης Νίκου Παρασκευόπουλου όσο και του νυν Υπουργού Δικαιοσύνης Σταύρου Κοντονή και ενώ έχουν μεσολαβήσει πλείστες συναντήσεις με τους αρμόδιους του Δήμου Πειραιά (Δήμαρχο, τεχνικούς Συμβούλους, Πολεοδομία κλπ.) και της Αντιπεριφέρειας Πειραιά, μέχρι και σήμερα δεν υπάρχει μία εξέλιξη που να θέτει το ζήτημα σε τροχιά υλοποίησης.

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πειραιά έχει δεχθεί την δωρεάν παραχώρηση του ακινήτου της πρώην Ραλλείου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για 50 έτη έναντι παραχώρησης δικαιώματος χρήσης χώρων κυλικείων και καταστημάτων φωτοτυπιών στους ορόφους ώστε να λαμβάνει ένα υποτυπώδες αντάλλαγμα ο Δήμος Πειραιά.

Εξαιτίας του ότι ο φέρων οργανισμός του κτιρίου που προορίζεται για Δικαστικό Μέγαρο κατασκευάστηκε το 1970 με τον παλιό αντισεισμικό και κτιριολογικό κανονισμό απαιτήθηκε ως προαπαιτούμενο η εκπόνηση «ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ» του κτιρίου.

Ήδη μετά από Πρωτοβουλία του «Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά» που ανέλαβε τον συντονισμό των ενδιαφερομένων μερών (Υπουργείο Δικαιοσύνης-Δήμος Πειραιά-ΚΤΥΠ-ΤΑΧΔΙΚ κλπ.) και με δαπάνες των φορέων και πολιτών της Πόλης του Πειραιά, το ΕΜΠ που ανέλαβε την σύνταξη της ανωτέρω Μελέτης απεφάνθη με την από Οκτωβρίου 2017 κατατεθείσα στον «ΔΣΠ» Μελέτη ότι το εν λόγω κτίριο με παρεμβάσεις στήριξης βάσει του ισχύοντος νέου Κτιριολογικού Κανονισμού και με προϋπολογιζόμενη δαπάνη για τις αντιστηρίξεις 4.500.000 ΕΥΡΩ δύναται να στεγάσει κτίριο για συνάθροιση κοινού όπως είναι ένα σύγχρονο Δικαστικό Μέγαρο και με συνολική προϋπολογιζόμενη δαπάνη για την αποπεράτωση των 20.000.000 ΕΥΡΩ έως 23.000.000 ΕΥΡΩ.

Προφανώς δεν παραγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα, ότι κύριος του ακινήτου είναι ο Δήμος Πειραιά και αρμόδιο για το έργο θα είναι το Ελληνικό Δημόσιο οπότε ανακύπτει και θέμα φορέα Συντονισμού.

Επειδή από τον Φεβρουάριο του 2015 έχει ανακοινωθεί η πρόθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης να λύσει οριστικά το πρόβλημα της στέγασης των περισσότερων Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά στεγάζοντας τις στο κέντρο της πόλης (που σε σύντομο χρονικό διάστημα (2020-2021) θα εξυπηρετούνται με το ΜΕΤΡΟ και το ΤΡΑΜ δίπλα στο αναβαθμισμένο ιστορικό Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά) και πιο συγκεκριμένα στο ημιτελές Μέγαρο της πρώην Ραλλείου Σχολής, ιδιοκτησίας του Δήμου Πειραιά, του οποίου έχει εκφραστεί η θετική γνώμη με επανειλημμένες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου.

Επειδή μετά τις πρόσφατες εξελίξεις που περιγράφηκαν και τα τρία (3) έτη που ήδη παρήλθαν για τα προκαταρκτικά έχει δημιουργηθεί δυσφορία στους πολίτες, το νομικό κόσμο και τους θεσμικούς φορείς του Πειραιά, ότι το Υπ. Δικαιοσύνης καθυστερεί να ασχοληθεί με το φλέγον και ανεκπλήρωτο αίτημα πολλών γενεών της πόλης επικαλούμενο έλλειψη πόρων χρηματοδότησης.

Επειδή το Περιφερειακό Συνέδριο του Πειραιά και του Λεκανοπεδίου για την Ανάπτυξη και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση που προγραμματίζεται να πραγματοποιηθεί έως το θέρος του 2018.

Επειδή η ανάπτυξη και η Παραγωγική ανασυγκρότηση της μείζονος Περιφέρειας του Πειραιά και των Νησιών του Σαρωνικού απαιτεί εκτός άλλων και το έργο μεταφοράς των Δικαστικών Υπηρεσιών σε κτίριο ανάλογο των σημαντικών αλλαγών που συντελούνται.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός

1)

Γιατί δεν εντάσσεται το έργο ολοκλήρωσης του ημιτελούς Μεγάρου στο Δημόσιο Προϋπολογισμό;

2)

Ποιο είναι το ακριβές χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του έργου για το οποίο έχει υπάρξει δέσμευση;

3)

Τι προτίθεται να πράξει, έτσι ώστε με την δημιουργία ενός φορέα Συντονισμού και την ένταξη στο Δημόσιο Προϋπολογισμό της απαιτούμενης δαπάνης ως αναπτυξιακό έργο, το χρόνιο πρόβλημα να βρει σύντομα την οριστική λύση του;»

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Σταματάκη Ελένη

Αυλωνίτου Ελένη

Δουζίνας Κωνσταντίνος

Δρίτσας Θεόδωρος

Καβαδαία Ιωαννέτα (Αννέτα)

Καραγιαννίδης Χρήστος

Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)

Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)

Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)

Κυρίτσης Γεώργιος

Λάππας Σπυρίδων

Μανιός Νικόλαος

Μηταφίδης Τριαντάφυλλος

Μιχελογιαννάκης Ιωάννης

Πάντζας Γεώργιος

Παπαδόπουλος Χριστόφορος

Παπαφιλίππου Γεώργιος

Παυλίδης Κωνσταντίνος

Στογιαννίδης Γρηγόριος

Τσόγκας Γεώργιος

Ψυχογιός Γεώργιος